

Hof van Cassatie van België

Arrest

Nr.

I.

1.

2.

eisers, beklaagden,

vertegenwoordigd door Mr. , advocaat bij het Hof van
Cassatie,

tegen

1.

2.

verweerders, burgerlijke partijen.

II.

1.

eiser, beklaagde,

2.

, met zetel te

eiseres, civielrechtelijk aansprakelijke partij,

vertegenwoordigd door Mr. , advocaat bij het Hof van Cassatie,

tegen

1.

reeds vermeld,

2.

reeds vermeld,

verweerders, burgerlijke partijen.

I. Bestreden beslissing

De cassatieberoepen zijn gericht tegen het arrest, op 10 september 2004 gewezen door het Hof van Beroep te Gent, correctionele kamer.

II. Rechtspleging voor het Hof

Raadsheer heeft verslag uitgebracht.

Procureur-generaal heeft geconcludeerd.

III. Cassatiemiddelen

De eisers sub I stellen in een memorie vijf middelen voor.

De eisers sub II stellen in een memorie een middel voor.

Die memories zijn aan dit arrest gehecht en maken daarvan deel uit.

IV. Beslissing van het Hof

A. Onderzoek van de middelen van de eisers sub I

1. Eerste middel

1.1. Eerste onderdeel

Overwegende dat, anders dan waarvan geheel het onderdeel uitgaat, de appèlrechters met de redenen waarnaar het onderdeel verwijst, niet oordelen dat het arrest van het Arbitragehof van 22 juli 2004 een weerslag kon hebben op hun uiteindelijke beslissing;

Dat het onderdeel feitelijke grondslag mist;

1.2. Tweede onderdeel

Overwegende dat, anders dan waarvan het onderdeel uitgaat, het Arbitragehof in zijn arrest van 22 juli 2004 niet heeft geoordeeld dat alle drie de gevallen van artikel 146, derde lid, Stedenbouwdecreet 1999 ongrondwettig zijn; dat de ongrondwettig enkel het tweede en het derde geval betreft;

Overwegende dat, anders dan het onderdeel aanvoert, de appèlrechters de eisers niet veroordelen op grond van de ongrondwettige bepaling van artikel 146, derde lid, tweede en derde geval, Stedenbouwdecreet 1999, maar op grond van het eerste geval (ruimtelijk kwetsbare gebieden);

Dat het onderdeel feitelijke grondslag mist;

2. Tweede middel

Overwegende dat, anders dan het middel aanvoert, de drie gevallen waarin artikel 146, derde lid, Stedenbouwdecreet 1999 voorziet, geen één ondeelbaar geheel vormen;

Dat dit trouwens ook volgt uit het vernietigingsarrest van het Arbitragehof van 19 januari 2005 dat in dat artikel enkel de woorden met betrekking tot het tweede en derde geval vernietigt, namelijk “ voorzover ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden of voorzover ze geen ernstige inbreuk vormen op de essentiële

stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg”;

Dat het middel faalt naar recht;

Overwegende dat de eisers het Hof verzoeken de navolgende prejudiciële vraag aan het Arbitragehof te stellen: *“Schendt artikel 146, derde lid van het decreet van het Vlaamse Gewest van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals toegevoegd bij artikel 7 van het decreet van het Vlaamse Gewest van 4 juni 2003, de artikelen 12 en 14 van de Grondwet en, doordat het een onzekere strafbaarstelling invoert, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet in de drie gevallen waarin – ingevolge de toevoeging door artikel 7 van het decreet van 4 juni 2003 – de strafbaarheid van het instandhouden van een stedenbouwmisdrijf niet wordt uitgesloten en dus eveneens wanneer het misdrijf plaatsvindt in de ruimtelijk kwetsbare gebieden”*;

Overwegende dat, gelet op het voormelde vernietigingsarrest nr. van het Arbitragehof, waaruit volgt dat het eerste geval van artikel 146, derde lid, Stedenbouwdecreet niet ongrondwettig is, het Hof de prejudiciële vraag niet meer moet stellen;

3. Derde middel

Overwegende dat, krachtens artikel 12 Afvalstoffendecreet, het verboden is afvalstoffen achter te laten of te verwijderen in strijd met de voorschriften van dit decreet of de uitvoeringsbesluiten;

Dat bij ontstentenis van nadere bepaling bij wet, *“achterlaten”* zijn gewone betekenis heeft, dit is niet alleen het laten staan of liggen van een voorwerp waarvan men zich ontdoet, maar ook het veroorzaken en laten voortduren van de aldus ontstane toestand nadat de voortbrengende werking heeft opgehouden; aldus met *“achterlaten”* niet alleen het storten, maar ook het verzuim om de gedeponeerde afval te verwijderen, wordt bedoeld;

Dat het misdrijf van achterlaten voortduurt zolang de gedeponeerde afval niet is verwijderd;

Dat het middel faalt naar recht;

4. Vierde middel

Overwegende dat de appèlrechters met de redenen die zij vermelden op bladzijde 15, volgnummer 11.2 van het arrest, de conclusie van de eisers beantwoorden;

Dat het middel feitelijke grondslag mist;

5. Vijfde middel

Overwegende dat een *“landschappelijk waardevol agrarisch gebied”* een *“agrarisch gebied met bijzondere waarde”* is, in de zin van artikel 146, vierde lid, Stedenbouwdecreet;

Dat het middel faalt naar recht;

B. Onderzoek van het middel van de eisers sub II

Overwegende dat het middel dezelfde strekking heeft als het derde middel van de eisers sub I, en om dezelfde hierboven vermelde redenen faalt naar recht;

C. Ambtshalve onderzoek van de beslissing op de strafvordering

Overwegende dat de substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven rechtsvormen in acht zijn genomen en de beslissing overeenkomstig de wet is gewezen;

OM DIE REDENEN,

HET HOF,

Verwerpt de cassatieberoepen;

Veroordeelt de eisers in de kosten.

Gezegde kosten begroot in het geheel op de som van honderd veertig euro negenentwintig cent, waarvan 1. op het cassatieberoep van en zeventig euro veertien cent verschuldigd, en 2. op het cassatieberoep van en : zeventig euro vijftien cent verschuldigd.

22 februari 2005

Aldus geoordeeld door het Hof van Cassatie, tweede kamer, te Brussel,
door _____ afdelingsvoorzitter, en de raadsheren _____ ,
_____, en uitgesproken in
openbare terechtzitting van tweeëntwintig februari tweeduizend en vijf, door
afdelingsvoorzitter _____ , in aanwezigheid van procureur-generaal
_____, met bijstand van griffier _____ .